

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Șușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, D. Dulghieru)

DECIZIE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 7 din Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Infocom” privind încasarea datoriei, împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 7 din Chișinău privind încasarea datoriei în mărime de 4 966 727,70 de lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 de lei.

În motivarea acțiunii SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că la 08 octombrie 1997 a încheiat cu ÎMGFL nr. 7 din Chișinău contractul nr. 4-007-33/01 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate.

Conform prevederilor pct. 3 din contract, SA „Apă-Canal Chișinău” avea obligația să asigure furnizarea serviciului de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate la locul de consum stabilit, iar potrivit pct. 3.2.1. al contractului, pârâtul și-a asumat obligația de a achita costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate în lista de prețuri, integral și în termenele stabilite în facturile emise de către furnizor și să achite sută la sută volumul apelor uzate din volumul apei potabile consumate.

Reclamantul a menționat că în rezultatul neexecutării obligațiilor contractuale, ÎMGFL nr. 7 din Chișinău a format o datorie față de SA „Apă-Canal Chișinău” pentru perioada iulie 2002 – decembrie 2018 în sumă de 4 966 727,70 de lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa pârâtului reclamație, care a fost recepționată la data de 31 ianuarie 2019, conform

avizului oficiului poștal, dar rămasă fără soluționare.

Reclamantul a menționat că conform actului de verificare pentru serviciile de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate pentru perioada iulie 2002 – ianuarie 2007, inclusiv, precum și actul de control pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare pentru perioada ianuarie 2007 – decembrie 2018, se confirmă faptul efectuării achitării plăților parțiale ale facturilor emise de către operator. Or, în temeiul art. 277 din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Ulterior, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea de la ÎMGFL nr. 7 din Chișinău în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău”, pentru perioada iulie 2002 – ianuarie 2019 a sumei în mărime de 4 966 727,70 de lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 de lei (f.d.78-80, vol. I).

Prin încheierea protocolară din 04 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Infocom” (f.d.100-101, vol. I).

Prin hotărârea din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, intervenient accesoriu ÎM „Infocom”.

S-a încasat din contul ÎMGFL nr.7 din Chișinău în folosul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în sumă de 1 229 457,82 de lei și taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 50 000 de lei, în total suma de 1 279 457,82 de lei (f.d.133, 139-144, vol. I).

La 15 februarie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău”, a declarat apel nemotivat, ulterior la 23 aprilie 2021, în termenul acordul de instanța de apel a prezentat motivarea apelului, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă acțiunea cu încasarea datoriei în mărime de 4 966 727,70 de lei pentru perioada iulie 2002 - ianuarie 2019, pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate și a cheltuielilor de judecată în sumă de 50 000 de lei, a taxei de stat pentru depunerea apelului în sumă de 37 500 de lei.

Prin decizia din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 213, 214-220, vol. I).

Pentru a decide astfel instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a admis parțial acțiunea, dispunând încasarea din contul ÎMGFL nr. 7 a sumei datoriei în mărime de 1 229 457,82 de lei, punând la bază anume volumele calculate de ÎM „Infocom”, precum și sumele expuse spre plată și achitare de populație pentru perioada dată, la finalul perioadei atestându-se datoria în mărime de 1 229 457,82 de lei. Instanța de apel a constatat că beneficiari ai serviciilor prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” sunt consumatori casnici ale blocurilor locative din asociație, care sunt facturați nemijlocit de furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău” prin intermediul ÎM „Infocom”.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, deși locatarii fiind consumatori de fapt și de drept în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 a serviciilor prestate de furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău”, achitând serviciile direct, aceștia și sunt beneficiari a livrărilor, iar eliberarea facturilor pentru aceleași

servicii prestate în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 pe numele ÎMGFL nr. 7 din Chișinău este nejustificată, asociația neavând nici o obligație de plată a datoriilor locatarilor care nemijlocit consumă apa potabilă și apele reziduale. În astfel de împrejurări, ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, este lipsit de dreptul de a gestiona mijloacele bănești achitate pentru apa livrată și evacuarea apelor uzate către locatari la contul ÎM „Infocom”, de fapt, ÎMGFL nr. 7 din Chișinău este lipsit și de dreptul de control.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, conform informației ÎM „Infocom” cu privire la volumele prezentate și calculate pentru serviciile prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” locatarilor ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, se atestă o diferență de sumă pentru serviciile prestate. Datele prezentate de ÎM „Infocom” constituie 1 229 457,82 de lei, iar suma indicată de SA „Apă-Canal Chișinău” în actul de verificare cu titlu de datorie constituie 4 966 727,70 de lei.

Respectiv, instanța de apel a subliniat că, deși serviciile prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” nu sunt consumate de ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, întreprinderea nu poate fi impusă la achitarea acestor servicii, însă în circumstanțele cauzei, reieșind din faptul că ÎMGFL nr. 7 din Chișinău nu a declarat apel împotriva hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, instanța nu este în drept în acest sens să depășească limitele apelului, precum și să agraveze situația în propria cale de atac depuse de apelantul SA „Apă-Canal Chișinău”, fapt ce a impus soluția de menținere a hotărârii primei instanțe.

La 05 aprilie 2022, SA „Apă-Canal Chișinău”, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral acțiunea, încasarea taxei de stat achitată în ordine de recurs, apel și în instanța de fond.

În motivarea recursului SA „Apă-Canal Chișinău” a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu au stabilit faptul că obligațiile și răspunderea părților rezultă din contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate încheiat cu ÎMGFL nr. 7 din Chișinău și SA „Apă-Canal Chișinău”, au neglijat și au omis să ia în considerare toate probele pertinente și incontestabile administrate de către ÎMGFL nr. 7 din Chișinău și prezentate la dosar.

Recurentul a mai indicat că diferența înregistrată de contoarele comune instalate la bransamentul blocurilor locative și suma indicațiilor contoarelor individuale prezentate de către consumatorii apartamentelor blocurilor locative aflate în gestiunea intimatului, rămâne în seama gestionarului, fapt care a condus la formarea datoriei pe care SA „Apă-Canal Chișinău” o solicită să fie încasată.

La 22 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.13, vol. II).

Prin referința depusă la 25 mai 2022, ÎMGFL nr. 7 din Chișinău a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de SA „Apă-Canal Chișinău” (f.d.17-24, vol.II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi

restabilit.

Colegiul reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 decembrie 2021, iar copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces la 18 februarie 2022, prin scrisoarea recomandată cu aviz de recepție (f.d. 221, vol. I), însă date privind recepționarea deciziei integrale la materialele cauzei lipsesc.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” la 05 aprilie 2022, este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 20 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat admisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, și transmis Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție pentru a fi examinat în fond (f.d. 32, vol. II).

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Astfel, Colegiul lărgit a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În temeiul art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Infocom” privind încasarea datoriei pentru perioada iulie 2002 – ianuarie 2019, în mărime de

4 966 727,70 de lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 de lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a admis parțial acțiunea reclamantului.

Judecând apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 08 decembrie 2021 a dispus respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, apreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile legale, aplicând corect normele de drept material și întemeiat a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău”.

Colegiul reține că instanțele ierarhic inferioare corect au aplicat prevederile art. art. 512, 514, 572 alin. (1), (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019).

La fel, sunt corecte și trimiterile la prevederile art. 23 alin. (3) și (4) din Legea nr. 1324 din 10.03.1993 cu privire la privatizarea fondului de locuințe, care stipulează că, furnizarea/prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală în blocurile locative cu multe apartamente se efectuează în baza contractelor încheiate între operatorii serviciilor respective și gestionarul fondului locativ (asociația de proprietari ai locuințelor privatizate ori întreprinderea la balanța sau în a cărei gestiune se află fondul locativ) sau, după caz, între operatori și fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte.

Proprietarii/chiriașii locuințelor achită serviciile comunale și alte servicii utilizate în conformitate cu legislația și cu actele normative în vigoare

Totodată, conform pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Astfel, din materialele dosarului s-a constatat cu certitudine că între părți există relații contractuale privind furnizarea serviciilor de livrare a apei și recepționare a apelor uzate (f.d. 7- 9, vol. I).

Tot din materialele cauzei rezultă că între SA „Apă-Canal Chișinău” și ÎMGFL nr. 7 din Chișinău a fost încheiat acordul adițional la contractul nr. 400733-01 din 01 iulie 1997 privind livrarea apei reci și evacuarea apelor uzate prin care s-a stabilit plățile compensative de 2% pentru lucrările de marketing (f.d. 67, vol. I).

Prin scrisoarea nr. 1200/19472 din 28 decembrie 2016, ÎMGFL nr.7 din Chișinău a fost informat SA „Apă-Canal Chișinău” că pentru anul 2017 nu va prelungi termenul de acțiune a acordului adițional privind plățile compensative de 2 % pentru lucrări de marketing în conformitate cu hotărârea Consiliului SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 7 din 21 decembrie 2016 (f.d. 68, vol. I).

La 07 decembrie 2017, ÎMGFL nr. 7 din Chișinău a solicitat SA „Apă –

Canal Chişinău” reînnoirea contractului pentru achitarea a 2% pentru îndeplinirea lucrărilor de marketing în caz contrar SA „Apă-Canal Chişinău” va fi nevoit să încheie contracte directe cu fiecare locatar (f.d. 69, vol. I).

Prin răspunsul nr. 1200/761 din 23 ianuarie 2018, SA „Apă-Canal Chişinău” a informat ÎMGFL nr. 7 din Chişinău că nu dispune de resurse financiare pentru soluţionarea cererii (f.d.70, vol. I).

Potrivit notei informative emisă de ÎMGFL nr. 7 din Chişinău privind distribuirea serviciului „apei potabile și canalizării” nr. 85 din 01 noiembrie 2018, în perioada mai 2016 – 2019, volumul de apă conform indicațiilor contoarelor de la blocuri constituie 568475 m³, iar volumul inclus locatarilor la plată conform datelor ÎM „Infocom” constituie 571641 m³, diferența fiind de 3166 m³ (f.d.71 – 72, vol. I).

Potrivit facturii fiscale seria nr. AAF 9421926 din 31 ianuarie 2019 și a descifrării serviciilor prestate, ÎMGFL nr. 7 din Chişinău atestă o datorie față de SA „Apă-Canal Chişinău” în mărime de 185 792,20 de lei, pentru apa potabilă și canalizare (f.d.10-16, vol. I).

Totodată, conform actului de control a datoriilor pentru serviciul public de alimentare cu apă și canalizare la situația din 15 februarie 2019 precum și a soldului desfășurat, ÎMGFL nr. 7 din Chişinău atestă o datorie față de SA „Apă-Canal Chişinău” în mărime totală de 4 966 727,70 de lei (f.d.19 – 52, vol. I).

Potrivit informației cu privire la volumele prezentate de SA „Apă-Canal Chişinău” la serviciul „Apă potabilă” prestat locatarilor ÎMGFL nr. 7 din Chişinău în perioada ianuarie 2015 - octombrie 2020 și volumele calculate de ÎM „Infocom”, precum și sumele expuse spre plată și achitare de populație pentru perioada dată, la finalul perioadei se atestă o datorie în mărime de 1 229 457,82 de lei (f.d. 126 – 127, vol. I).

Pct. 9 din Regulamentul sus nominalizat prevede că, tariful pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate se calculează pentru un metru cub de apă potabilă consumată și un metru cub de apă uzată evacuată. Plata pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate se percepe în baza contractelor încheiate între furnizori (gestionari) și consumatori – proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine sau încăperilor nelocuibile. Volumul lunar al serviciilor prestate se confirmă pentru fiecare bloc locativ în parte printr-un act semnat de furnizor și gestionar și 2-3 reprezentanți ai consumatorilor din blocurile respective, care servește drept temei pentru evaluarea serviciilor prestate. În act se indică volumul total al apei livrate consumatorilor, înregistrat de contorul blocului locativ, inclusiv de contoarele de evidență a apei, instalate în apartamente/încăperile locuibile în cămine și încăperile nelocuibile, volumul stabilit pentru locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine necontorizate, precum și volumul scurgerilor de facto. Volumul lunar al apei livrate populației se determină în baza indicațiilor înregistrate de contoarele comune, instalate la bransamentele blocurilor locative, excluzând din indicațiile contoarelor comune volumul tuturor scurgerilor.

Sub acest aspect, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că prin livrarea serviciilor de apă în cauză nu se face în beneficiul ÎMGFL nr. 7 din Chişinău, dar în beneficiul locatarilor (consumatorilor) care conform contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 și acordului adițional nr. 38541 din 20 noiembrie 2011 achită serviciile acordate direct către SA „Apă-Canal Chişinău” în baza conturilor eliberate de ÎM „Infocom”, ultimul eliberându-le în baza datelor

prezentate de aceiași consumatori finali în bonurile de achitare precedente.

Mai mult, instanța de recurs reține că la materialele dosarului este anexată informația prezentată de ÎM „Infocom” cu privire la volumele prezentate și calculate (f.d. 126-127, vol.I) pentru serviciile prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” locatarilor ÎMGFL nr. 7 din Chișinău, potrivit căreia se constată o diferență de sumă pentru serviciile prestate, datele prezentate de ÎM „Infocom” constituie 1 229 457,82 de lei, pe când suma indicată de SA „Apă-Canal Chișinău” în actul de verificare întocmit unilateral și nesemnlat de pârât cu titlu de datorie constituie 4 966 727,70 de lei.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că instanțele ierarhic inferioare întemeiat au concluzionat în favoarea admiterii parțiale a datoriei încasând suma în mărime de 1 229 457,82 de lei.

În acest context, este corectă constatarea instanței de fond și apel asupra faptului că deși locatarii fiind consumatori de fapt și de drept în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 a serviciilor prestate de furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău”, achitând serviciile direct, aceștia și sunt beneficiari a livrărilor, iar eliberarea facturilor pentru aceleași servicii prestate în baza contractului nr. 4-007-33/01 din 28 octombrie 1997 pe numele ÎMGFL nr. 7 din Chișinău este nejustificată, întreprinderea neavând nici o obligație de plată a datoriilor locatarilor care nemijlocit consumă apa potabilă și apele reziduale.

Colegiul lărgit constată că instanța de apel justificat a conchis că urmează a fi menținută hotărârea primei instanțe or, reieșind din faptul că ÎMGFL nr. 7 din Chișinău nu a contestat hotărârea în ordine de apel, prin urmare în temeiul art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, instanța nu este în drept în acest sens să depășească limitele apelului, nici să agraveze situația în propria cale de atac a apelantului SA „Apă-Canal Chișinău”.

Corespunzător, Colegiul lărgit apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind încasarea în temeiul art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, din contul ÎMGFL nr. 7 din Chișinău în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 50 000 lei achitată la depunerea acțiunii.

Deci, având în vedere că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” este neîntemeiat, astfel urmează a fi respinsă solicitarea recurentului privind compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat suportate în ordine de recurs, apel.

Instanța de recurs la rândul său consideră justă concluzia instanței de apel, constatând că, în lipsa probelor, obiecțiile SA „Apă-Canal Chișinău” sunt pur declarative și urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În esență, recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu conține careva argumente sau circumstanțe care ar permite identificarea omisiunilor sau erorilor comise de către instanța de apel, abordarea recurenteii fiind pur declarativă și lipsită de relevanță.

Din ansamblul probelor prezentate, instanța de recurs nu atestă alte circumstanțe ale cauzei în afară de cele constatate, respectiv instanța de apel a examinat cauza în strictă conformitate cu prevederile art. 118, 130 din Codul de procedură civilă și a emis hotărâre în limitele pretențiilor deduse judecătii.

În context, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanțelor de judecată, Colegiul lărgit opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere și că nu este necesar să se pronunțe

separat în privința motivelor invocate, cu privire la fondul cauzei civile. Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz (a se vedea, printre alte autorități, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din 10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de SA „Apă - Canal Chișinău” împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea deciziei contestate.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

Se menține decizia din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 7 din Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Infocom” privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Victor Burduh